

AQUALODIS

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 cèntims

—Aquell que passa, qui és?
—Es D. Completo.
—Per que li diuen?
—Perquè's diu Espasa i és un vaina.

UNA APOSTA ORIGINAL --

IXÓ que aném a contar sembla una d'aquelles exen-

tricitats que'ns venen de New York i que son de aquelles coses còmiques a tot ser-ho i que fins es dubta de la seva veracitat. Pero ha passat a Girona i sabem qui ho ha vist i quins eren els personatges.

L'altra dia, un dia ja llunyà, un jove elegant estava discutint de la seva *barra* i despreocupació i com sigui que unes nenes li regoneguessin lo primer, pero no lo segon, anant parlant que si i que no i anant posant exemples mes o menys grafics, arribaren a fer una joguesca original:

Consistia en que a les dotze del mig dia, aquell jove (que a casa seva tractaven amb fusta) havia d'anar a buscar ell tot sol un carretó de serradures a San Pere i que allí hi trobaria a les tres hermoses jovenetes que l'ajudarien, anant tirant tot derrera, apretant el carretó. Aixís ell a davant els braços, fent de burro, i les nenes al darrera, havien de passar per tot Girona. No digueu pas que no fos un humor el d'aquell jovent!

A l'hora fixada tothom era al seu lloc i començaren a passar per els carrers, atraient la curiositat dels vianants. Arribaren al carrer de Ciutadans, i com si rès; plaça del Vi, Progrés, i per fi arribaren al lloc convingut.

Ara tothom preguntarà qui va guanyar l'aposta i qui eren aquest tranquils.

Els tranquils eren: tres nenes, planxadora fins ara, una; planxadores encare les altres dues i per cert en un taller molt acreditat de la plaça del Correu. Ell no molt lluny del carrer i traficant o comerciant amb fustes.

Que qui guanyà l'aposta? Cap i tots. Tots hi anaren, tots compliren, pero quedá demostrat que aquell jove era un despreocupat; pero elles, elles: el comble!

DON JOSEP

CLAR DE LLUNA -

A festa era en una cultural societat, on s'hi celebrava una de aquelles

vetllades tant carecterístiques a favor de tal o qual cosa. El local era ple del *grand monde* o de la *high life* segons si es vol en francès o anglés i inutil dir que les cares hermoses era lo més preuat de la vetllada. Com era a benefici, s'habien congregat allí les families enteres i per casualitat va tocar-me estar davant d'un pare i una filla, d'una tan alta cultura, que quan passaven per els carrers, tothom se'ls mirava com a qualsevol *sabi de Vilatrista*.

El programa aná desgranant-se magníficament, no per aixó sense'l comentari a veu alta del pare i filla de referencia, i arribá l'última part que's tocava *Wagner*, per un quintet molt notable.

Tots els artistes eren a l'escenari i en aquell moment apagaren els llums (de consuetut en aquella societat sempre que's feia música). La filla aquella va creure endevinar aquella fosquetat i dirigint se al seu pare li digué:

—Papá, papá; Miri, apaguen el llums perquè van a tocar un *clar de lluna!*

I el seu pare, tot cofoi, li contestà:

—I que n'ets de sabia!

FANTASTIC

LA NOIA PRESUMIDA ---

ENIA la noia presumida una amiga, una bona amiga a qui no dei-

xava mai; una amiga que no se'n separava; una amiga que allà ont anava una anava l'altra. No hi havia cap festa, grossa o petita, que hi anés una, que hi fes falta l'altra. Eren ben avingudes i totes dues tenien pretendents. Freqüentaven l'alta societat.

* * *

Els pretendents de la primera volada marxaren i les amigues íntimes es quedaren sense cap; fins amb això anaven juntes.

Al poc temps un minyó petit i molt jove, un *gentleman* de cara bruna, agafà afecte a la seva amiga. La noia presumida ja veia amb mals ulls l'adquisició de la seva amiga, pero era amiga, i encare que ella no'n tingués cap, qui sab, potser dintre poc...

Anaren passant els dies i aquella enveja o desig de posseir un bon *minyó* anà transformant-se en forma

tal, que aquell jove que anava amb la seva amiga, arribà a ésser estimat també per la nostra noia presumida. Però era atrevit fer-li una mala passada a la seva estimada amiga i obtà per a que aquesta li presentés.

* * *

Un dia a la Rambla, la noia presumida tingué la gran joia de poguer estrenyer la ma del jove aquell, bru de cara, petit i aixurit. Rigué tota aquella estona i la conversació anà desgranant-se entre tots tres: ell, l'amiga i ella.

La noia presumida tenia uns ulls diminuts i negres, uns cabells enterament negres, una boca petita i era ingènua i entremaliada; li agradava jugar, jugar molt i que la miressin...

Si tenia totes aquestes prendes qui no havia de pensar que'l jove s'en enamoria plenament?

* * *

Van juntes les dues amigues i rivales. Ell, ara va amb una, ara va amb l'altre. Elles van series, ell també. Ell marxa. S'entaula una discussió i les dugue amigues s'acaloren, es diuen quatre veritats cada una i per fi continuen passejant sens dir-se rès.

* * *

Han passat dies i dies i la noia presumida ha triomfat del tot. Passeja amb ell, es diverteix amb ell, sols pensa amb ell i és corresposta assiduament

Però no'n tingué prou encare: volgué vanagloriar-se del seu triomf i el dia de Reis feu portar a la seva amiga un joguet i una *misiva*:

PARA TI, HERMOSA!

I diuen que'l joguet era un *micu*...

STIL

MISIVA

ACABEM de saborejar les delicioses notes de *Toia Mariana* de Mossen Joan M.ª Roquet i direm que voldriem encara estar escoltant aquella música; es tant lo que'ns ha agradat.

No tenim prou espai, ja que molts més se'n mereix l'obra de Mossen Roquet; per aixó direm laconicament el nostre parer, que, a més de ser sincer, és fruit de meditació i estudi.

En l'obra de Mossen Roquet, l'horitzó melòdic és altament estimable en tots els números i en tota l'obra és senzill i està ple de sabor popular. El seu teixit

armònic ens plau per la seva consistència franca i ferma, doncs tracta'ls acords segons l'escola moderna i utilitza retards en les cadències, cosa característica en les obres religioses.

Mossen Roquet, amb aquesta obra, dona una forta valú a la seva firma i ens prova lo molt que val i lo molt de bo que d'ell se'n pot esperar.

Nosaltres el felicitem coralmment, esperant poguer tornar a aplaudir-lo en obres successives.

• • • • •

EN la vetllada celebrada a *Athenea* varem poguer apreciar dos noms desconeguts per a nosaltres en el món de l'art: Teresa García i Conxita Careaga. La senyoreta Teresa García va interpretar amb força justesa la *Rapsodia XII* de Listz i l'*Estudi en forma de waltz* de Saint Saëns.

Les dues obres, quines dificultats son de tothom conegudes ja son prou per a posar a proba'l mèrit de un artista i la senyoreta Teresa García va interpretar-les força be.

La senyoreta Conxita Careaga va cantar unes quantes cançonetes en català, que digué d'una manera esplèndida. La seva veu bonica i pastosa's va atraure desseguida les simpaties del públic, obligant-la a cantar-ne una altre fora de programa.

Siguin aquestes ratlles de felicitació a les senyorettes Teresa García i Conxita Careaga i esperem que aquestes vetllades s'organitzaran mes sovint, doncs resulta contraproduent que contant amb tant valiosos elements s'hagi d'esperar algú artista que caigui de Barcelona.

FA SOL

POTINS

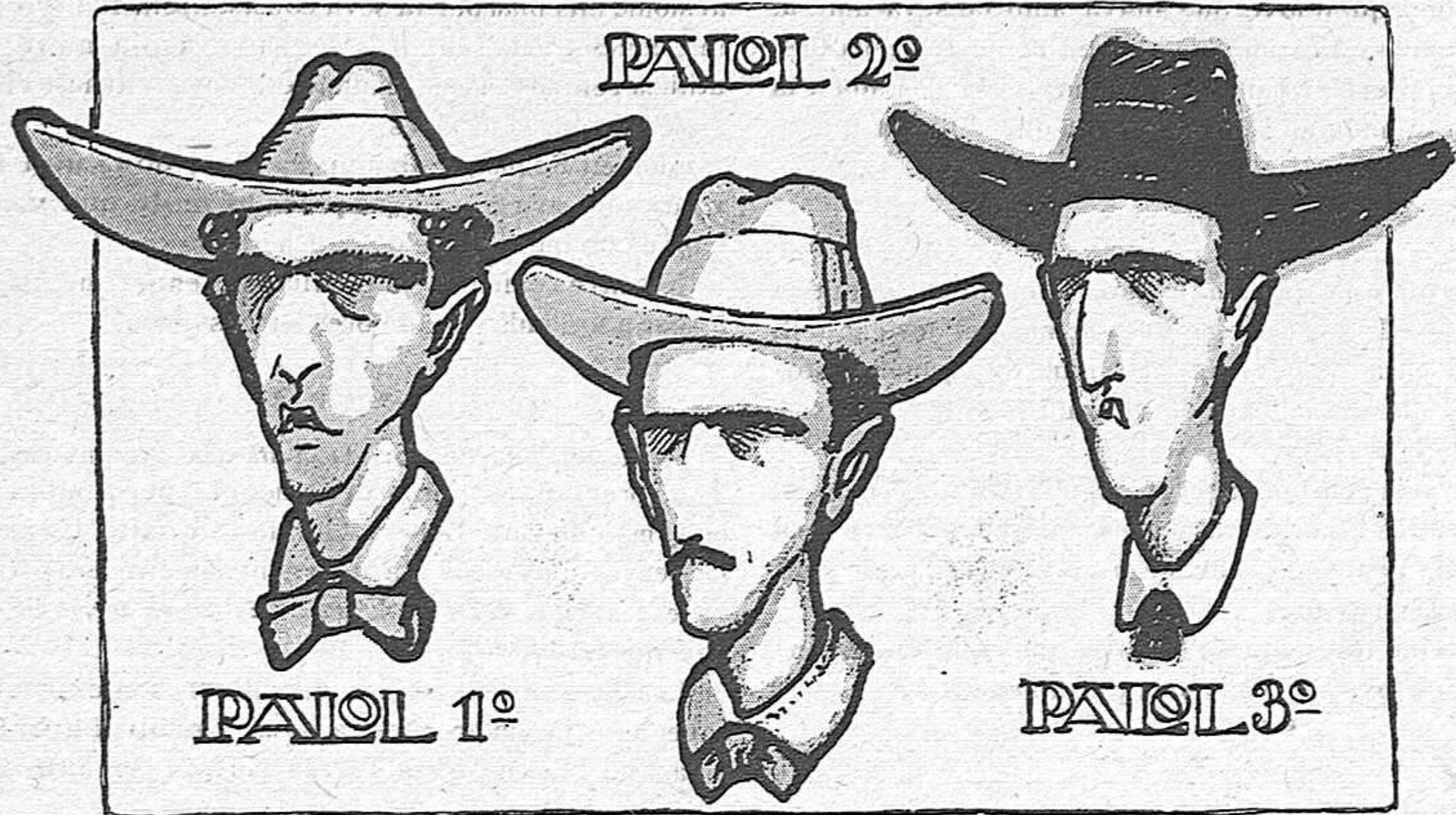
SEGUINT nostre romiatge explorador de bellesa botàniques, cercant pel mig dels marges ribereños, la modesta viola

d'exuberant odor, i entre la frondositat dels jardins, l'envellut pensament de delicades formes, trobem, a voltes, una flor solitaria, una d'aquestes flors que sembla que nasquin, creixin i visquin per propi encantament, i per a gosar de les besades del seu ideal: el sol.

Purament blanquíssima, com si l'acabés de vestir una nevada; la corola, enfebrosida pel desig de l'aimant, que sempre tarda i amb les fulles de boja voluptut ansioses, en cervem una, sobre quina s'ha obrat un miracle; i aquest ha sigut la transformació de Flora en bellesa humana.

Aurea n'és el seu nom. De linies netament esculpitudes te'l conjunt, i el seu pas rima perfectament amb l'oneig del cos, esbelta tija, flonja i blincadiça

Com si les gotes virginals de la rosada, banyessin encar son càlzer de dolcesa, guarda dins son cor, efluvis de bondad i de tendresa que, al traspuar-li als llavis, es converteixen en font inestroncable de promeses.

Un vol de calàndris, per MAX

Companys de tanta formosor, son dos punts diamantins, que a l'eixir-ne de la lleugera, pero negre nuvolada que'ls envolta, reflexen l'auriola d'un amor reservat, passional, romàntic.

I una bruna cabellera, amb quins riços jugaria càndidament el vent, si ella fos desnuda, serveix de fons a la model, que ni les mans més hàbils pintarien.

Fervorosa admiradora de l'Art, sos únics planys i alegries, son sentides per la música, amb quina s'hi aconhorta o extasia, fins al punt que n'és ditxosa. I a l'aplicar sos diminuts dits sobre les cordes de l'instrument, amb quin cantaven sos amors els trovadors a les donzelles, gondolejant en nits de clara lluna, pels llacs de Venècia, s'ou ja melòdica, ja apassionada, una inspirada romança d'en Tàrraga.

AQUELLA nena del caparró daurat que te la seva estada al carrer de la Força i que cada dia entre set i vuit obra'l balcó i deixa anar un *billet doux*, esperat amb impaciència per un jovincel enamorat, es coneix que no ha fet cas del nostre avís i naturalment, ha passat lo que preveiem. Al passar la carteta per el segon pis, silenciosament s'obrí el balcó i una ma indiscreta se'n apoderà; lo demés no cal explicar-ho; diu aixís:

«Querido X: Rey de mi alma: He leído y releído tu última en que me dices estar triste y la he leído mucho porque me parece estar hablando contigo y yo también me he puesto triste y mamá me ha regañado. Papá me ha traído de Barcelona unos bombones muy buenos; quería guardar algunos para ti pero luego he pensado que cuando dos se quieren con uno que coma basta y me los he comido. Verdad que golosa?

Ay! que triste es mi vivir: como sabes, mamá no quiere que te quiera y me ha dicho que si vuelvo a mirarte me encerrará todo el día. Figúrate!

Adiós que viene mamá, piensa mucho en mi que yo te adoro con ilusión»

P.

Total que'ls bombons li agraden i que l'estima amb deliri. No siguéu tan... tan feréstega, mamà, que l'amor és tota la vida!

HA marxat a Barcelona, per una temporada, nostre amic i company de Redacció, en Josep M.ª Dalmau.

Això no hauria pas d'anar com a *potin*; pero, com sabem que la seva marxa ha d'imposar a més d'un cor terribles sofriments, no deixa de ser un *potin* i gros. Quants ais! quants sospirs es faran en record seu!

Que l'estada a Barcelona li provi i que, ben aviat, poguem gustar del seu treball refinat.

AQUELL jove, propietari rural, de qui hem parlat més d'una vegada, torna a interessar nos i a donar-nos materia per a un *potin*.

Es incansable: air era una Mercedes exhuberant, de bella arrogancia, la *dama* de l'impresionable montanyenc... Avui, desvanescuda (i encare repeteix que la culpa és nostra) aquella ilusió i oblidat aquell amor que anava a cristallitzar, es una María Antonieta de Castelló d'Ampurias, la que omplena el buit que havia deixat l'altra.

I a fé qu'eren ben amigues!...

I diuen que ella no vol que ell l'acompanyi en públic, per a que nosaltres no ho sapiguem; pero nosaltres, que tenim montat un bon servei de confidents sabem que's van creuant lletres i que la cosa va de debó.

Si no ens ho haguessin volgut amagar, no ho diríem. Som aixís.

Després dirán que'ls nostres amics no'ns llegeixen!

UNA parella va a passeig: ella ensopega:
—¡Ai! t'has fet mal? una mica veritat? aném a

casa? no? de debó? i anem-nos poc a poc.
(Fa quinze dies que son casats i tot lo més, un mes).

ELS NOSTRES INDUSTRIALS

En Balmas, fabricant de paperines

UNA altre parella va a passeig i ella rellisca i cau:
Ell:—Com hi ha mon!: sempre badarém!
(Fa dos anys que son casats).

ENCARE un altre que també va a passeig ó allá-ont-se-vulla: e la torna a relliscar:
—¡A mig! aixís te pelessis el nás!
(Aquets, ja'n fá més de deu).

CAMINANT depressa va atravessar el Pont de Pedra; al arribar al cap d'amunt de la Rambla, va aturarse. Indecisa, com si duptés, esperava algú.

Nosaltres seguíem atents els seus moviments: aquella escena muda i extraña ens intrigava i de sopte, baixa depressa Rambla avall com si fugís, se gira mirant enrera i se queda inmóvil, les faccions contretes, els seus hermosos llavis palits; tot destroçant nirviosament amb els dits la punta del mocador.

Passava una parella discretejant ella la seguía amb la vista i moments després, desapareixia Carrer Nou enllá.

Ella, la bella María, continuava inmóvil i cara avall li rodolava una llágrima. Malaguanyada!

AQUESTA hermosura que ens havem guardat fins avui, podria molt bé estar queixosa de nosaltres: ella tan bonica, tan espléndida, tan hermosa! Podria pensar que no ens hem adonat d'ella tan gentil!

No; no la teníem pas oblidada i l'hem admirada dja després de l'altre, quan ha passat seriosament per els

nostres carrers amb elegancia extremada i amb caminar acompasat; l'hem admirada a la Rambla lluint sempre una toilette de gust refinat... L'hem admirada i l'admirarem cada dia per que ella representa el bon gust en el vestir.

Que qui es? Es una *Julia* plena de bondat i senzillesa; una *Julia* admirable. On viu? Devant per devant d'una fábrika de xocolata del carrer de la Cort-Real.

Es diu Mercé: ell, Paquito. Els hem vist moltes vegades junts, molts junts i la mirada insistent dels dos, be prou deien lo molt que s'estimaven.

Pero no sabem que ha passat que els dos tan enamorats han partit peres: de qui es la culpa? Nosaltres la donariem a ell, que te un mal génit...!

SABIEM uns amors casi secrets que no podíem nomenar mai per a que al trascendir al públic, no perdessin gens ni mica aquell sabor romántic que'ls feia semblar amb aquells amors de les llegendes, amors de dames solitaries qui filaven seda i esperaven que l'enamorat conceller tornés de les seves aventures de guerra.

Avui la cosa es gairabé pública: avui, trencat el secret, ha desaparegut ja per a nosaltres aquell encant i podém concretar: ella es una *Manuelita* esbelta i amabilíssima qui desde un primer pis del carrer dels Ciutadans, al veurer passar la tropa formada marcialment, evocava el record d'aquell enamorat antic i conseqüent qui s'ha guanyat á pols en terra africana una posició ben envejable, amb perillosa ardidesa.

AIGUA-FORTS DIARI - - -

DIÀ 1: Any nou vida vella: comença gris i amb un vent

insoportable. Les hortelanes es declaren en vaga i per primera vegada a la vida hem vist la Rambla, al migdia, completament neta. En Mateu llueix un llampant levi-sac. Totes les elegants passejen; Hurra! Debuta al cine el gran Caicedo que además d'altres creus, te la de ser soci honorari de la Creu-Roja de nostra vila. Al teatre, ens serveixen mal guisat *Trampa y Cartón*.

DIÀ 2: Dissapte i mercat, sense cols? Sembla mentida! Els joguets, les cadires i els sillons ens priven de passar per les voltes. Tothom se prepara per als reis.

DIÀ 3: Més festa: *quasi, quasi*, que diria en Bassols, ja n'estem tips de tantes festes i afegiria: amb el ben entès que parlo *hipotéticamente*. Pluja i mal temps. Oh ja! ja!. Surt el primer número de la revista *Art i Sport* molt ben editada. Xoqueu-la nois, aixís es fan les coses! Al cine hi ha un home que te uns peus que semblen mans; i tantes mans que hi ha que semblen peus, Deu meu! Al teatre fan *Cabeza de familia*; an aquella casa lo que hi fa falta es una *cabeza* directora. El nú-

mero d'AIGUA-FORTS ha sigut un èxit mai vist. S'han agotat els exemplars.

DIA 4: Els comerciants anuncien que'ls reis seran molt rics. Rebem els programes de la festa a Athenea a favor dels belgues. Gracies. Surt la segona edició d'AIGUA-FORTS i segueix discutint-se *lo que portaran els reis a Girona*.

DIA 5: Tothom escriu la carta a ses Magestats, demanant de tot i força. En Tuyet no; no vol escriure perquè ja és gran. Be, home, nosaltres també'n som i varem fer la carta! Els conservadors s'han reunit en l'Hotel dels Italiàns. Un apat? No senyors; per veure d'actuar més activament en tota la *provincia*. Per a començar, han escrit una carta als Reis de l'Orient, demanant el poder. Esperin sentats; que n'hi ha per estona. Totes les damiselles posen la sabateta al balcó. Fins demà!

DIA 6: Ja han arribat els Reis de l'Orient. AIGUA-FORTS ho ha endevinat tot; en proba de l'èxit, aneu a can Franquet i de la segona tirada ja no més ne queden 18. D'aixó se'n diu encertarla. Totes les hermoses es contenen lo que'ls han portat els Reis. A les 12, veiem a la Nuria que ja llueix les sabates noves que li han portat els Reis. Al *sanyó* Tuyet li han portat una acta de candidat a diputat provincial. A nosaltres ens han deixat un calendari i una llista de *noies presumides* dedicada al *Stil*. A la tarda, funció, vetllada, *soirée* o reunió a favor dels belgues. La vetllada ha sigut *literària-musical-vocal instructiva* i alguna cosa més. Al teatre fan *El orgullo de Albacete*.

DIA 7: De bon matí marxen a Barcelona tots els estudiants: en Bach, en Sureda, l'Esteve i el nostre dibuixant *Isaias* que anava molt carregat de llibres i llibretes, paper de totes classes, llàpici i pluma-stilograf. Estudia fort i bones notes. En Quimet Camps dona una conferència a Torroella.

DIA 8: Divendres i comedia a l'Ajuntament. No sabem que ha passat; però diuen que han atunyat de paraula a un *querido compañero en la prensa*. Si te raó, en protestem!

DIA 9: Es un dia gris d'aquells que no valen la pena de ficars-hi; però cap a la tarda s'anima la cosa. Al vespre, *Por el amor* al Principal que logra portar-hi gent. L'autor es el Sr. González.

DIA 10: Continua la Rambla de les cols sense idem, ni broquil ni hortelanes. Ha sortit *El Financiero Práctico*. Som diumenge i inútil dir que sortint de missa es veuen *toilettes* espetarrants.

DIA 11: Match de billar a can Negre entre el Sr. Asquerino, academic de billar i el Sr. Pérez Clares, academic del institut. Guanya aquest últim per 2 tantos. El local era ple. En Sagrera's deixa patilles. El *Diario de Gerona* comença una novela que repartirà en folletons, titulada «La Ilusión de una madre» A!

DIA 12: Custodiats per la Guardia Civil, han sigut traslladades a Ripoll els 6 000.000 de peles de la *Grossa*. Nosaltres, si res mes no, hem flairat i qui sab... potser

l'any vinent.. ara que ja sabem de quina manera els porten. Al Dispensari Municipal han analisat 18 mostres de llet, dos de les quals portaven un 20 per 100 d'aigua. Es alló qu'es diu; *menos* mal si no mes hi havia aigua. A la nit un altre match de billar entre el triomfador del primer dia i el Sr. Busquets; aquesta vegada el vencedor s'ha tornat vensut i ha guanyat en Busquets per 150 Res una friolera. Un servidor de vosté marxa a Figueras. Tenen algún recado?

DIA 13: Ha arribat de San Jordi Desvalls l'acaudalat propietari, en Casamort. Bon dia i bon sol; però els flequers apujen el pa. Tampoc als concellers tenen pressa i han deixat de fer funció avui; la farà divendres.

DIA 14: A l'aixecar-nos, notem que fa fret. Aleluia! ja tenim bon temps. Efectivament. Fa un dia que no's pot demanar més: Sol i cel clar, com si diguessin alegria! Les hortelanes sembla ja han entrat en un *arreglo* amb l'Ajuntament. Tan be que anava, menjar carn, carn i carn. Ves, ara s'ha estroncat. A la nit no hi ha *match* de billar; el match el volen fer un *cridaner* de diaris amb un ex-alcalde de barri; per sort, encare que hi son molt a la vora, la sang no arribà al riu. Més val aixís.

DIA 15: Divendres i altra volta drama a l'Ajuntament. Sembla estrany: de tant riure, ara'ls concellers comencen a fer-nos plorar; els tenim una compassió!

OLA

AIGUA-FORTS

El Norte i Heraldo de Gerona, després d'una temporada relativament llarga

de pau i quietut, han tornat a anar a pinyes.

L'*Heraldo* en un dels seus darrers números, surt tot content i satisfet per la noticia que nosaltres varem adelantat en el nostre número passat, de que'ls Reis portarien una gramàtica a la redacció de *El Norte*, i ens diu: *muy bien hablas; chóquela usted*. Gracies!

Però, i en el mateix número i a continuació del solt de que parlem, fica horriblement els peus a la galleda, amb una espatarrant ressenya que fa de la vetllada que va celebrar-se a Athenea el dia de Reis, a benefici dels ferits belgas: una ressenya istil *cronista de salón* feta amb molt mala pata; figurint se que diu que s'hi respiraven *perfumes de hurles*, i que la *Conchita Careaga*, *la delicada niña que en su voz luce todos los arpegios de los ruiseñores*, nos deleitó... etz etz., (amb tot lo que s'acostuma en cassos semblants). De l'esplèndida Teresa, diu: *Bella, muy bella es, pero cuando sus manos recorren las teclas, nos entusiasma y deleita transportándonos al lado de los querubas, que con su música inundan el cielo de luz y de alegría*.

I aixó, *El Norte*, al parar la clatellada a l'*Heraldo* ho aprofita per a tornar-li la pilota, comentant-ho amb força gracia, i ja la tenim armada.

Resumint: que'ns han fet un gran anunci; gracies!; que l'un i l'altre necessiten una gran dosis de gramàtica; que l'any vinent, els Reis, en portaran una per cada un i que *si m'embrutes, t'enmascaro*.

***

Nosaltres ens pensem que la ressenya de l'*Heraldo* és feta per en Grahit, perquè l'estil és ben seu; per altra part també creiem que pot ésser feta per en Sanchez que acostuma a escriure *dolç*; però, la veritat, no ho fa pas tant malament

***

DINTRE la tertulia que's fa intimament, entre'ls artistes que prengueren part en la vetllada d'*Athenea* va sobresortir una anècdota rigurosament històrica.

Hi havia allí dins, a la secretaria (aixó és un dir), la caricatura, aquella cèlebre caricatura que varem publicar del nostre batlle.

Ja poden contar que ell se'n adonà i anà a buscar al Sr. Gobernador, al Sr. Sorribas, al General i per últim a la seva senyora.

Aquesta al veure'l i després de sentir un feix de comentaris (pobre caricatura, com va quedar) va interrompre:

—Ah no señor, no; si te hubiera conocido tan feo, no me hubiera casado contigo.

I diuen que tots els presents, el Sr. Gobernador i la seva filla, el General i D. Blas varen riure tant...

***

FNS aném quedant sols: els nostres amadíssims companys Sorribas, *Isaias* i Masó varen deixar-nos al acabar-se les festes de Nadal: varen deixar la bona companyia dels amics i les dolceses de la familia, per a anar a treballar amb tot l'entusiasme del seu cor jove amb tota la constancia del que té la vista fita en un ideal hermós.

Are, darrerament, fa ben pocs dies, ha sigut un altre company, el nostre estimat Josep Mª Dalmau qui ha marxat a Barcelona, per a completar els seus reconeguts coneixements de violinista. Al deixarnos per arreu, ha sentit la melangia del que deixa coses estimades, companys i afectes, però ha marxat animós, amb fé en el seu treball i entusiasme pel seu art.

A tots una abraçada ben forta i un record ben carinyós: encare en queden a Girona, de companys de *la colla* per a continuar l'*obra* que mereixia els vostres entusiasmes i desde el vostre isolament, sentireu periodícament les nostres rialles i vos enterareu de les nostres taffereries.

No us aparteu, no us anyoreu i sobre tot, no migréu que de cada apat que farém vos enviarem a cada un, un parell de *canalons* dintre una capseta embolicada amb paper fi.

***

SENYOR Gobernador: Senyor Alcalde: Els robos están a l'ordre del dia; de gent extranya a Girona n'és ple. No podria fer-se una escombrada general ajudant la policia, la guardia municipal, el somatent i fins els serenos?

La tranquil·litat dels gironins ho reclama.

SURT un nou periòdic mesal.

Titul: *El Financiero Práctico* i com se suposa, tracta de comerç, banca, borça, etc etc. Anem seguint: aquest periòdic es reparteix de franc, que ara resulta que és moda; aixís ho fan a Barcelona i lo que'ns admira més és que ja te guanyada una creu avants de veure llum.

Es el periòdic de *mayor circulación de la provincia*.

Ya lo dijo Gedeón; ya lo dijo Gedeón: que en España es el periódico de mayor circulación.

***

HEM rebut de la farmacia «La Creu Roja» uns elegants calendaris, anunciant l'Elixir Estomacal «Saiz de Carlos».

Mercés.

***

AHIR va fer entrada triomfal a la tantes vegades immortal ciutat de Girona, *S. M. La Col*. L'anaren a rebre l'arcalde president, amb l'Ajuntament en corporació, serenos (portant la bandera) bomboros, empleiats i tot el poble, aquest anava a radera.

Entre mig de tanta bellugadissa varem veure-hi als *chicos* de la premsa amb en Grahit amb la màquina al davant; portava al costat el seu *intim amic* Sr. Moner i a l'altre un redactor de «El Norte» (el que va fer aquelles *Pessigolles*...)

Mes a radera del poble hi anava una gran enfilada de carros amb les seves corresponents portadores...

Passá per la Plaça del Cairil, Marqués de Camps, Progrés, Pont de Pedra i Rambla

Oh! La Rambla de les cols. Allí el nostre Batlle va donarli la ben vinguda, saludant-la en nom de Girona.

Acte seguit prengué possessió de la seva estada i l'arcalde dona un

Visca la Col

que va ser contestat amb entusiasme per tota la concurrencia.

***

RETALLEM de *A. B. C.* de Madrid.

«Sucesos de Madrid»: Las tiradoras.—«La orden del ministerio de la Gobernación suprimiendo en los cafés el juego del tiro al blanco ha levantado gran revuelo entre las jóvenes que se dedican al manejo de la escopeta

Esta madrugada se reunieron en un local de la Corredera y parece que acordaron que una comisión, *sin armas*, visite al ministro.

Las guerrilleras estaban anoche inconsolables, y muchas pusieron los pucheros en sus domicilios boca abajo en señal de duelo».

Tenim una vera pena que les nostres dametes no's dediquin a tirar al blanc; perque ara tindriem ocasió d'admirar la valentia d'elles i potser que no hi hagués sang! Diuen que son tremendes!

***

Redacció i Administració: Rambla, 29, ters, primera

IMPRESA DAMLAU CARLES & COMP. - GIRONA

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

**Gas, Aigua,
Electricitat**

Es cuida d'instalar-ne

La CASA

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda Creuhet Berrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Narcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

FOTOGRAFIA D'ART
d'en **Joan Corominas**

Pujada del Pont de Pedra

PREUS REDUITS
PUNTUALITAT

AMPLIACIONS REPRODUCCIONS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Perruqueria higiènica
PERE GRANÉS**

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmau

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Cucurull--

— SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI